

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пош.
Конто почт. шийд. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 3-00 зал.
Чвертьріччя 10-00
Півріччя 20-00
Річно 40-00

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар,
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зал., Швейцарії 7-50 зал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 20 ч. к., Румунії 150 лей, Ба-
гарії 7-50 зал., Австрії 7-50 зал.,
Зміна адреси 1 зал.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Основа в 1851 р.

ФАБРИКА ЧОКОЛЯДИ

Е. ВЕДЕЛЬ

Ще честь повідомити своїх Шановних Відборців, що перенесла свій детал-
ний склад у Львові до нового льокалю
— і поручає даліше ласкавій пам'яті —
Т. Публіки.

пл. Марійська 6.

Довкола афери Ставіського.

НОВА СЕКЦІЯ ТІЛА ПРЕНСА.

ПАРИЖ, 13. III. ПАТ. Сьогодні сім лікарів
прислали нові огляди тіла Пренса. Іменем
доктора д-р Поль-стєрліна, що: 1) Пренса ки-
нув жовтий під потилицю, 2) він умер наслідком
серцевої недостатності, 3) дотригав повстання тоді, коли
вже не жив. Аналіз легенів і вилучення показу-
є, що Пренса перед випадком затримався на
своєму секретарі, який спричинив глибоке
пошкодження цілого організму.

ЧЕКИ СТАВІСЬКОГО.

ПАРИЖ, 14. III. ПАТ. Парламентарна комі-
сія оглянула список чеків Ставіського, які
вонадала зі списком осіб, яким дано чеки, та
коштом виплатних сум. Список обіймає 30
членів міжбанківського банку.

ЗІЗНАННЯ СВИДКА.

ПАРИЖ, 14. III. Вчора зізнавався перед пар-
ламентарною комісією адвокат Гібо-
Рі-Понсє, що в кабінеті Б. мін. Бо-
нетом був затриманий 8 місяців від 1933. Бо-
нет дав йому гроші, щоб він втік, і сказав, що він
має бути свідком проти міністра. Гібо-Рі-
Понсє не сказав, чи він втік, і в тій справі.
Далі сказав, що Ставіський їздив до Штре-
зівського за тим, щоб зустрітися з мін.

Бонетом. Після повороту зі Штрези Ставіський
оповідав, що їв обід з мін. Бонетом. Свідок
підкреслює, що Ставіський удержував зносини
з Б. мін. Котом, сен. Сером і інш.

НЕВДАЛЕ САМОГУБСТВО СВИДКА.

ПАРИЖ, 13. III. ПАТ. П-ву Тарі, яка зізна-
ла, що бачила суддю Пренса на ліонському
хвірці в Парижі перед його вилученням до Діко-
ну, задержано на набережній бульварі, коли
хотіла кинути до Секвані. Знайшли при ній
лист, в якому заповідає самогубство.

БОЖЕВІЛЬНИЙ АДВОКАТ.

ПАРИЖ, 13. III. ПАТ. До кабінету суддо-
го судді Ордоно встав адвокат де-ла Мот і обки-
нув його лайкою. Хотів навіть чинити його зне-
важити. Відставлений до комісаріату поводив-
ся досить дивно і хотів розібратися. Коли ві-
водили його додому, вилучив на прохання
капітана зі словами: „Спрятте той часопис
мафи“. Капітан банував його аномальне пове-
дення, не реагував чинно, тільки велів його а-
рештувати. В комісаріаті адвокат копнув ін-
спектора поліції в живіт. Його відставлено до
санаторії, де стверджено, що він дістав напа-
ду шалу.

Ставіський у Парижі все мав опіку.

Польська газета „Сав“ приносить допис
про дивну безкарність, з якою ошу-
кав Ставіський цілими літами до-
кази своєї ошуканств. Його порівнює де-
якийсь Крюгером, але це порівняння не
справедливе, бо Крюгер був підприємцем
і злочинцем, для ратування ханзельового
братства, пущався на великі ошуканства.
Ставіський лише пущав ошукан-
ства, щоб добути гроші на виставне життя.
За шість раз 40 мільонів дол. в карти в ка-
зино в Парижі. Після того переконався, що він
виграв в карти і тому йому заборони-
ли грати десьбудь. Та всегати він грав під
псевдонімом іменем, але, що найважливіше, після
своєї афери він дістав позицію поліцій-

ного конфідента і тому міг являтися всюди, ше
в доносити на інших. Кілька разів його ста-
вили перед суд за різні ошуканства, які дій-
шан до загальної суми 200 міль. дол., але все
чимсь таємним способом щезали судові доку-
менти і його не могли засудити. Заложений за-
ставного заведення під опікою міста Байонна
є також одною з містерій, бо вже тоді Ставісь-
кий мав кримінальний рекорд за собою. А ко-
ли йому дозволено заложити заставничче за-
ведення під чужим іменем, то його поручив пуб-
ліці один з міністрів і зараз після того асеку-
раційні компанії почали купувати бонни, ікла-
даючи мільйони людських грошей в не підпри-
ємство. Аж тепер вишло на верх, що всі ці бо-
ни були підроблені.

Совіти продали китайську залізницю.

ЛОНДОН, 14. III. ПАТ. Агенція Райтера,
яка перед кількома днями заперечила вістку
про продаж східно-китайської залізниці, ствер-
джує тепер, що справді адекватно погодос-
ла про продаж залізниці. На основі тих по-
відок Совіти мали продати державні Ман-
чжурську залізницю за 133 міль-

онів японських ен, що на основі теперішньо-
го курсу дає майже 8 міль. фунтів стерл. Хоча
важко дістати підтвердження держаних у тайні
совітсько-японсько-манчжурських переговорів,
однак нема сумніву, що напруження, яке було
з приводу цієї залізниці, тепер щезло.

Припинення політичних організацій в Естонії.

ТАЛІН, 13. III. ПАТ. В Естонії припинено
діяльність всіх політичних організацій
під приводом зборів та демонстрацій. Рахують-
ся, що кількість відложених виборів прези-

дента, виборів до парламенту і самоврядуван-
ня. При попередніх, тепер уневажених вибо-
рах б. козбатові здобули перевагу в більших
містах.

Безробіття серед інтелігенції.

Безробіття „Людмила в Польщі“ оголо-
шує, що в Польщі про положення умови ро-
боти, і звідки з оглядом наказано, що ви-
сококваліфікованих робітників з 63.000 у
1933 році в Польщі по кінець 1933 до 170
тисяч осіб, а в 1934 до 40.000 мо-
лодих осіб, які тільки тільки почали гат-

лає безуспішно праці. Слід додати, що різні
школи продукують біля 30.000 абітурієнтів. У
зв'язку з тим вилучив проект повороту міст на
село. Проблема дуже складна, і проте допома-
гається негатиною розв'язкою, оскільки напро-
джені інтелігенції не має потягнути за собою че-
каючих населення.

Боротьба за православну єпископську катедру на Закарпатті.

Ужгород, 12. березня.

Одна з „екзотик“ Закарпаття — це боротьба
в лоні православної церкви. Загалом релігійна
боротьба є одною з цікавіших сторінок історії
Закарпаття. Але це лишалося на інший час.

По часописах пішла чутка про переговори
між православним єпископом Дамаском, серб-
ської національності, з одним греко-католиць-
ким священником у справі уступлення йому місця
єпископа. Можна догадуватися, що місцеві
„руські“, які вважають православ'я атрибутом
русскості, москвофільства, хочуть, щоб чужи-
нець-серб уступив їм єпископство, як засіб впли-
ву на народні маси.

Використовування релігійного почуття на-
родних мас на Закарпатті для досягнення полі-
тичних цілей ведеється в досить брутальний спо-
сіб з часу прилучення до ЧСР. Завдяки цьому
емігрант Цурканович, москвофіль, а Буковини,
завдяки відомій акції Бобринського, дістав на-
віть „православний мандат“ до сенату. Якщо не
спекуляція на православ'ї, то Цурканович не
каламутив би тут політичних вод своїм москво-
фільством.

Вже колись був заглядка в „Ділі“ про досить
аручну монархістичну пропаганду арх. Віталія,
що закликав на Прикарпатті православ'я місцею,
завданням якої є ширити православ'я на За-
карпатті.

Православний рух — трудно сказати тут су-
то релігійним рухом. Це було пробудження на-
ціональної свідомості у найпримітивнішій „те-
формі“. Це була одночасно і реакція проти уні-
атського амаліризованого впливу. Якоюсь не хо-
четься зачіпати цієї драматичної та надзвичайно
сумної теми.

Уніатське духовенство на Закарпатті, за ви-
ключенням нечислених одиниць, сильно ама-
ларизоване. Нарід бачив у ньому свого націо-
нального ворога. Та й тепер ще мало змінилось,
бо рідко можна зустріти на Закарпатті уніат-
ського священника, в якого родинною мовою бу-
ла мова українська, народна. Важко зустріти
дітя таку оо. Волошина, Желтва, Лари — між
молодшими священниками. Тому не дивно, що пра-
вославний рух прийняв був такі стихійні форми.

Цікаво, що вели цей рух радикальні еле-
менти села. Православна сільська рада в сіль-
ський комітет комуністичної партії — складала-
ся з тих самих осіб. Аж пізніше, коли комуністи
почали ширити українську національну свідомість,
залишили вони православний рух, що перестав
їх цікавити; вони дали йому спокій, а пі-
сля цього ширення його фактично припинилося.
Рух цей вирішили використати інші екстремісти
— московські монархісти, що осіли масово в
центральної Європі разом зі своїми всіми мо-
нархістично-православними церковними ерарха-
ми під проводом славословного Антонія Храпо-
вицького, що вважав себе митрополитом галицьким.

Хоч у Чехословаччині був православний
архiepіскоп Савватій, по національності чех,
що безпосередньо підлягав царгородському па-
тріархату та фактично він найбільше попрацю-
вав для православ'я на Закарпатті, бо настанов-
ляв тут священників, то православна, московсько-
монархістична чоресотення ерархія, завдяки
своєму колисьшій політичній впливу в Юго-
славії, дипломатичним шляхом примусила Че-
хословаччину відступити душу православного
закарпатського населення її впливи. Тому, що
всмі Антоній, які гавебля втіли від своїх „па-
сомих“, не могли в формальних причинах осісти на
Закарпатті, то православні Закарпаття, хоч і ма-
ли свого єпископа Савватія, попали під серб-
ську юрисдикцію. І почалася боротьба в лоні
православної церкви між прихильниками арх-
єпископа Савватія та єпископом чехословаччинським
урядом сербським єпископом. Засоби боротьби
включають всілякі новітні християнської етики.
Ця боротьба ще в досі не закінчилась. Ще в до-
с Савватія має своїх прихильників, що в чуті

не хотять про серба Дамаскина, але останнім має більшість.

Тепер, коли пірнати чуток, починається вже тихе аматанія, — аби сербська церковна ерархія відкликала Дамаскина та призначила єпископом московфіла-автохтона, до того греко-лат. святилища (але тут про відомого д-ра Фенцика). Це означає також, що недалекі вибори активізують московфільський табір, який хоче за велику ціну та великими засобами втриматися на поверхні політичного життя Закарпаття.

М. О.

"GUTE LAUNE"
Веселій настрій
може тепер
кожний мати
читаючи
GUTE LAUNE.
GUTE LAUNE
це новий місяч-
ник для веселих
людей і тих,
що ними хочуть
бути.

Просвітянські хати на Волині.

Як відомо, замість „Просвіт“ на Волині засновують „просвітнянські хати“. Хоча про ці „хати“ вже писалося, але ледви чи широкі кола громадянства знають, що власне вони уявляють собою. „Просвітнянські хати“ це прибудова політичної організації ВУО (Волинське Українське Об'єднання), створеної групою Целного. Щоби бути членом „просв. хати“, треба раніше вступити до цієї політичної організації і підписати декларацію, головною точкою якої є зречення з права доходити своїх прав на підставі міжвардніх трактатів. Ці декларації таким чином мають служити за доказ, що українське населення Волині вважає українське питання за питання виключно внутрішнього політичного.

Отже так звані „просвітнянські хати“ не є культурно-освітніми організаціями в стислому розумінні цього слова: не є аналогічні „Просвітам“, що існували на підставі окремих статутів. Ужиття слова „просвітнянська“, очевидно, мало мету чисто практичного характеру притягання селян, що жили з „Просвітою“, до цієї суто політичної організації однозвучністю назви.

І так у дійсності є. Коли ж селяни довідаються про справжній характер „просвітнянських хат“, то повстануть інові дуже неприємні для їхніх організаторів інциденти. Такий інцидент мав

місце на Рівненщині, де селяни заявили представникові центра, що вони не знали, що це „просвітнянська хата“ і т. д.

Недавно мав місце на Лучині інцидент іншого серйозного характеру, а саме в селі Омеляниці на Лучині. Зорганізована тут у січні „просвітнянська хата“ завала пистау. Прибув представник ВУО з Луцька. І раптом однією противник „хати“ порізав декорації, а друга її противників розбиває музикантів і публіку. Представник центра мусів рятуватися, як прийшлося.

Треба ще до цього додати, що „просвітнянську хату“ в Омеляниці, як і в інших селах, заклали невеличкий гурток людей на ґрунті суперечки з більшістю за соціалізм, надіючись, що їм, як організаторам „хати“, впаде провести на соціаліста свого кандидата. На подібному ґрунті особистих користей чи амбіцій повстало декілька „хат“ і в інших місцевостях.

І через те власне успіх „просвітнянських хат“ на Волині є дуже сумнівний і тим більше, що волинські села щораз то більше освітлюються й то в прискореному темпі.

Можна лише дивуватися короткозорості волинських „політиків“, що подпадають якимсь ядів на такі організації, як ВУО та інші „просвітнянські хати“.

С—с.

ВІДГОМІН СЯНІЦЬКОГО СВЯТА.

Заходом культурно-освітніх і господарсько-кооперативних товариств у Сяноці відбулася ще в дні 30. січня ц. р. величава академія з нагоди 18-их роковин прекопізації Кир Йосафата Кошиловського на єпископський престол у Перемишлі, яке широким відгомном відбилося тут по цілій Лемківщині. А на днях, 6. березня ц. р., доручено голові Ювілейного Комітету д-рові В. Блавацькому, карне оречення, бо, мовляв, голова виголосив політичний реферат, а крім того на академії анголошено ще деклямацію п. н. „Україна під займанщиною“, хоча її не зголошено: Ось дослівний відпис цього документу:

Starostwo powiatowe w Sanoku. L. K. 635/34. Orzeczenie. Starosta powiatowy w Sanoku, rozprawawszy w dniu 28. lutego 1934 sprawę karno-administracyjną przeciwko Dr. Wasylowi Bławackiemu, adwokatowi zamieszkałemu w Sanoku, obwinionemu, że dnia 30. I. 1934 na odbytej akademii ku czci 18-letniej rocznicy prekopizacji gr. kat. biskupa ks. Kocyłowskiego nie trzymał się ściśle zgłoszonego programu, lecz wygłosił przemówienie o treści politycznej. Nadto została podczas akademii wygłoszona deklaracja p. t. „Ukraina pod zaborem“. Deklamacja ta nie była przewidziana ani w zgłoszeniu ani też

НАДКРАЩІ ВОВНИАНІ МАТЕРІАЛИ

на швейні машини, костюми, мужські убрания та всієї швейної

з МАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ“ — Ст. Залеска вул. Галицька ч. 18.

Ювілейне свято Українського Народного Союзу.

Нью-Йорк, 26. лютого 1934.

Четвер, 22. лютого 1934, урядове свято нагородж. Джорджа Вашингтона, святкувала нью-йорська українська громада великим концертом у Вебстер Голл, в довший частині міста, недалеко Українського Народного Дому. Саме на Вашингтонове свято, дня 22. лютого 1894, заложено в місті Шамокін, у стейті Пенсильвенія, в осередку копалень твердого вугля, колишній Руський, тепер Український Народний Союз. Отже маємо ссрокліття найстаршої української центральної організації в Америці. Не для критики свята, а просто для заарестування, треба подати програму нью-йорського концерту, яким започатковано ювілей УНС. по цілій Америці. Ось вона:

Часть I: 1. а) Гимн Американських Українців, С. Людкевича, б) Гимн Українського Народного Союзу, М. Гайворонського, в) „Білий порог“, Лавіцького, відспівав мішаний хор (80 голосів), під орудою Т. Онуфрика; 2. Отаворення свята — голова ювілейного нью-йорського комітету Ілля Гузар; 3. Солюстіт оперової співачки М. Гребенської: а) „Ой угадай ойги білі“, Гайворонського, б) „Я циганка молода“ зрив з опери „Золотий цвіт“ Ланченка-Писаревича, в) „Ой пряди в кузнецю“ — народна пісня; 4. Серпанковське солю Роман Прилакевича: а) „Аркан“ і „Козак Нетяга“ — композиції Прилакевича, б) „Козацький танок“ із „Сутні“ Гайворонського; 5. Промова головною предсідника У. Н. Союзу, Миколи Мурашка; 6.

Деклямація літер Оленки Нильфорте — за вірш С. Мусілюка, переклад В. Семітани; 7. Промова конгресмена Карла Ф. П. О. Браун — за вірш С. Мусілюка; 8. Солюстіт баритона П. Оранського „Душа більша аїт аїт“, опер. М. Гайворонського; 9. Танок „Безмежне поле“ — Л. Демка; 10. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 11. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 12. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 13. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 14. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 15. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 16. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 17. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 18. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 19. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 20. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 21. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 22. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 23. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 24. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 25. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 26. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 27. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 28. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 29. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 30. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 31. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 32. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 33. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 34. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 35. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 36. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 37. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 38. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 39. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 40. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 41. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 42. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 43. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 44. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 45. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 46. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 47. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 48. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 49. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 50. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 51. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 52. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 53. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 54. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 55. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 56. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 57. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 58. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 59. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 60. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 61. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 62. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 63. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 64. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 65. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 66. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 67. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 68. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 69. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 70. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 71. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 72. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 73. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 74. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 75. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 76. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 77. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 78. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 79. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 80. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 81. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 82. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 83. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 84. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 85. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 86. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 87. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 88. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 89. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 90. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 91. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 92. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 93. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 94. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 95. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 96. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 97. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 98. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 99. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 100. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 101. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 102. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 103. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 104. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 105. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 106. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 107. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 108. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 109. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 110. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 111. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 112. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 113. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 114. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 115. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 116. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 117. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 118. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 119. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 120. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 121. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 122. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 123. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 124. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 125. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 126. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 127. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 128. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 129. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 130. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 131. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 132. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 133. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 134. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 135. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 136. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 137. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 138. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 139. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 140. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 141. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 142. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 143. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 144. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 145. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 146. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 147. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 148. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 149. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 150. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 151. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 152. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 153. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 154. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 155. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 156. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 157. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 158. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 159. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 160. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 161. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 162. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 163. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 164. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 165. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 166. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 167. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 168. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 169. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 170. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 171. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 172. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 173. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 174. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 175. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 176. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 177. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 178. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 179. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 180. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 181. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 182. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 183. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 184. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 185. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 186. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 187. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 188. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 189. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 190. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 191. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 192. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 193. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 194. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 195. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 196. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 197. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 198. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 199. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 200. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 201. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 202. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 203. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 204. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 205. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 206. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 207. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 208. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 209. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 210. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 211. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 212. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 213. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 214. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 215. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 216. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 217. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 218. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 219. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 220. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 221. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 222. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 223. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 224. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 225. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 226. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 227. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 228. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 229. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 230. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 231. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 232. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 233. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 234. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 235. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 236. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 237. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 238. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 239. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 240. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 241. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 242. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 243. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 244. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 245. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 246. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 247. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 248. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 249. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 250. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 251. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 252. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 253. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 254. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 255. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 256. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 257. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 258. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 259. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 260. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 261. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 262. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 263. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 264. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 265. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 266. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 267. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 268. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 269. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 270. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 271. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 272. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 273. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 274. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 275. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 276. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 277. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 278. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 279. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 280. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 281. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 282. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 283. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 284. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 285. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 286. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 287. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 288. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 289. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 290. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 291. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 292. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 293. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 294. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 295. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 296. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 297. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 298. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 299. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 300. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 301. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 302. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 303. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 304. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 305. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 306. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 307. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 308. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 309. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 310. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 311. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 312. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 313. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 314. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 315. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 316. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 317. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 318. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 319. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 320. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 321. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 322. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 323. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 324. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 325. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 326. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 327. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 328. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 329. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 330. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 331. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 332. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 333. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 334. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 335. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 336. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 337. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 338. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 339. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 340. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 341. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 342. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 343. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 344. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 345. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 346. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 347. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 348. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 349. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 350. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 351. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 352. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 353. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 354. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 355. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 356. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 357. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 358. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 359. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 360. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 361. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 362. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 363. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 364. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 365. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 366. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 367. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 368. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 369. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 370. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 371. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 372. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 373. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 374. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 375. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 376. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 377. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 378. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 379. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 380. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 381. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 382. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 383. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 384. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 385. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 386. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 387. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 388. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 389. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 390. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 391. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 392. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 393. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 394. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 395. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 396. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 397. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 398. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 399. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 400. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 401. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 402. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 403. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 404. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 405. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 406. Танок „Ой чого ти потерив“ — Л. Демка; 407. Танок „Ой чого

ІІ „Учительська Громада“ в Тернополі.

Охочий своїм високим культурним рівнем залишав по собі якнайкраще враження.

M. C.

(Дальший выказ в чергових числах.)

Пересилка 50 сот. більше.

Далі переходить автор до минулого, щоб „прагматично дійти до теперішності, бо все на світі має свої причини, а всяка причина належить до минулого“. З авторського огляду минулого варто згадати підкреслюючи, що в XIV, в литовська Русь і Галич уявляють собою цілком відмінне від своїх східних сусідів, ще „тут вони розійшлися і ніколи вже не злилися в одно, — а більше ще причинилася до їх роздвоєння злука Галича, а північне Литви з польською Московією“.

(Продовження буде.)

Новий лік == їдь змиюки.

Останніми часами деякі вчені дослідили, що їдь змиюки є добрим ліком і на злобні боляки.

В цій справі відкривник Джек оповідає нам про перебування оздоровлення, яке сталося у Вера Круза, де він перебував на чердаку одного корабля. А саме: один із моряків учуя сильні боляки грудної клітки. Лікар заявив, що це злобний боляк і що серце не було виходу.

Час проминав. Морякові раз-у-раз гіршало. І не можна було цього боляка ніяк виликати, бо виявилось, що й оперувати його не було можна.

Одного дня прийшов на корабель, на якому перебував цей недужий моряк, шарятан мурин заворожник змій: він кружляв по всіх кораблях, заробляючи таким робом на прожиток. Прийшов він на корабель з тим, що витягне з бороди капітана яйце, про яке капітан й не спостережеться, як воно опиниться в його бороді. Капітан прийняв його з реготом і так цей мурин йому припав до вподоби, що дозволив йому улаштувати зараже видошце для моряків.

Між моряками був і недужий моряк. Хоч йому було все гірше, то все таки він прийшов на видошце мурин. По виставі мурин підійшов до недужого моряка й дуже авілично спитав його, що це в нього за недуга. У відповідь моряк відкрив груди і показав мурині боляк. Мурин ще дещо спитав його про хід недуги, а потім підійшов до капітана й до Джека й сказав, що як дозволять, то він виликне недужого.

Капітан вражений певністю заворожника змій про те, що він виликне недужого, спитав його у чому скривається його лікувальний секрет. На велике диво прийняв мурин відповідь: „Укушення змиюки“. „Як? Ідвиготі змиюки?“ — спитав здивований капітан. На притакуючу

відповідь шарятана, капітан дозволив йому за два дні перевести цю спробу. А тому, що лікарі вже не мали надії, щоб недужого виликати, то й дозволили на цей досвід і так недужому не було виходу.

По двох днях прийшов на пароплав мурин. У його мішку, що був зав'язаний, запримітили рівномірний хвилюючий рух.

Капітан наблизився до недужого й попросив його, щоб він розкрив груди, бо „може соняшна купіль йому й допоможе“. І в порозумінні з муриним, дає недужому шклянку руму з деякою дозою опію.

По кількох хвилинах моряк заснув глибоким сном. Капітан закликав мурин. Цей підійшов, розв'язав мішок і прийняв, а деяким острахом, побачивши як із мішка висувається головка змій з найдовітнішою порою. Змій наблизився до грудей недужого й дівчі вплив свої зубки в тіло, не лишаючи найменшого сліду. Недужий не прокинувся. Але у сні по його тілі пройшли судороги як від болю.

По цій операції мурин дістав умовлену за плату й відійшов усміхнений і вдоволений.

І по трьох неділях, — оповідає відкривник — моряк міг уже братися за працю. А по де сятьох неділях, з того часу, як його вкусила змиюка, шез і сам злобний боляк і заросло місце, де він був. І ще по кількох роках, коли я покидав пароплав, на якому я зробив стільки чудових подорожей, моряк ще служив на пароплаві й боляк, про який лікарі сказали, що невилічний, ніколи більше вже йому не докучав.“

М. З.

ГАЛЯНТЕРІЯ ЖІНОЧА І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИКИМ ВИБОРІ — ПО ЦІНАХ ДУЖЕ НИЗЬКИХ. — Поручає Ф-ма ЗІГМУНТ ЗАЛЕСЬКИЙ

56/53

Ботмів ч. 4.

34—180

ХОЛМЩИНА ВІДРОДЖУЄТЬСЯ.

Подвійне свято в Томашеві.

У місті Томашеві на Холмщині 11. березня п. р. відбулося подвійне свято: вшанування пам'яті Шевченка і ювілею місцевого декана о. Михайла Боневського. Улюбленому панотцеві парохіяни піднесли при кінці Служби Божої гарний образ його патрона і відчитали ювілейну грагудіційну адресу. По Т. Шевченкові була відслужена урочиста панахида. Продовження обих урочистостей було у вечорі в домі Томашівського Брацтва. Ювілята зустрінули хлібом-сіллю і привітальною промовою у віршованій формі, яку виголосив місцевий церковний староста, дуже діяльний та свідомий громадянин. Після цього панотця посадили на почесні місця, на спеціально урядженому кріслі-престолі. Всі учасники свята зайняли місця за столами. З початку відбулася академія в першій частині на честь Ювілята, в другій присвячена пам'яті Т. Шевченка. На академію склались відповідні промови, співи церковного хору, а найбільш коротенькі вірші. Ці вірші були дуже добре підібрані по змісту і їх з великим запалом виголошували самі діти, від

найменших починаючи. Після академії відбувся спільний чай.

Все свято носило дуже сердечний і, можна сказати, родинний характер. Не мало воно нічого офіційно-урядового, а було безпосереднім виявом почувань маси міщан і селян. Треба сказати, що Ювілят у своїй великій скромності затаїв факт свого ювілею навіть перед духовенством. Другою рисою, надзвичайно бадьорою і приємною, томашівського свята був його ентузіастично національний характер. Не можна було вийти з дива на вид, як начеб на наших очах відбувається відродження віками приспаної національної свідомості, відбувається стихійно з нутра самих мас і через наших найменших, через українську дітвору. Справді небуденно зворушлива та й донедавна неймовірна сцена на забутий, многострадалий Холмщині! На святі був присутній і пос. С. Хруцький, що у своєму слові підкреслив тісний зв'язок між національним і релігійним моментами в житті українського народу. Учасник.

ВЖЕ НАДІШЛИ

ВЕСНЯНІ МАТЕРІЯЛИ
НА КОСТЮМИ, ПЛАЩІ, СУКНІ.

Великий вибір,
фабричні ціни
чише у фірмі:

ДІМ МОДИ ЛЬВІВ, 77/53 3—5
пл. Марійська 4.

„Україна, країна степів і льосу“.

Реферат проф. д-ра Пенка в берлінському університеті.

Дня 28. лютого ц. р. відбувся один з чергових викладів Українського Наукового Інституту у берлінському університеті. Референтом був відомий цілому світові географ проф. д-р Пенк, давній приятель українського народу і дійсний член Наукового Товариства ім. Шевченка.

Після вступного слова проф. д-ра Мірчука, директора Інституту, в якому він підкреслював заслуги проф. Пенка перед Україною взагалі й українською наукою особливо, говорив референт на тему: „Україна, країна степів і льосу“. Переповнена аудиторія університету, серед якої видно було визначних представників німецької науки, з надзвичайною увагою слідувала за кожним словом майстерного як з наукового, так і художнього боку, реферату. Короткий зміст його такий:

Хто хоче знати, що є степ, той мусить побувати на Україні. Степ сполучено тут зобільта з глининим підґрунтям, який і самі українці самачують німенним словом „льос“. Цей

льос має ту характеристичну прикмету, що він є разом і ципкий і розсипчастий, при тім повстав не з відложень у воді, як інші гірчини, тільки на суші, як це доказують тваринні останки. По суті це несений вітром порошок, що по малу осідає, бо був затримуваний степовими травами. Так говоримо на основі епохальної теорії барона Фердинанда фон Ріхтгофена.

Україна є зразковим підтвердженням цієї думки, що льос і степ між собою тісно пов'язані. Але простори степу і льосу не завжди покриваються. Коли кинути оком на дорогу між басейнами Дніпра та Волгою нижче Казані, то ми знайдемо залишки льосу в степу з його чорноземом, але льосу вже, як на Україні, не помітно.

Льос повстав в інших умовах, ніж ті, які привели до сформування сьогодинішніх степів. Ріхтгофен шукав причини повстання пороку в пустинях. Новіші дослідження вказують на інше джерело. Він походить з шамуду рік, що витікали з великих ледів льодового періоду. Ці

НАСІННЯ

городини, квітін і господарський з першорядних красних і закордонних сортів з найвищою силою кльчення поручає

Едмунд Рідль СКЛАД НАСІННЯ
Львів Рутівського, ч. 3.

Похрбний ціник висилася на бажання.

ріки набірали літом, підчас топлення льоду, льосальних розмірів; в змій-ж були малі, які повинні заливали вони значну територію, а менша кількість намулу. З цього повстав льос, що його розганяли зими вітра далеко під водою.

Льос України, що йде від 10 до 20 метрів глибини, не є однотайною формою. Вона жєння льосу переривалося кільма рази у часах, коли буйна трава покривала країну і формувала пороку не відбувалася. Це саме відомі дові періоди. Вони представляються нам як чергування чотирьох епох заledenня і потітєнно теплішими часами між ними. Ця відає на Україні зміні 4 періодів льосу і трьох періодів степу. В останній льосовий період є помітна на Україні присутність льосу. Безперервну низку слідів льосової льодової ходимо від України починаючи, як до середньої Європи. Український льос для нас європейської Європи. В історичних часах була вона часто-густо для степових азійських племін дорогою в Європу. Льос і степ разом мали на роль, яку Україні судилося виконувати впродовж тисячеліть.

3 організаційного руху.

ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА М. ПЕРЕМІШЛЯ.

Дня 25. 2. п. р. відбулась довірочна збор українського жіноцтва в справі виборів до райміста Перемішля. В нараді взяло участь понад 50 жінок з усіх вулиць українського містечка в Перемішлі. Основний популярний офіційно-голосив посол д-р В. Загайкевич. Він помітив, зложений з 8-ох жінок, до помічниць гальному Громадянському Українському Товариству до виборів до райміста. Перемішля. Цього кілька учасниць зголосилось добровільно до участі в виборчій праці. В справі виборів до патріотичне, енергійне українське жіноцтво. Перемішля розвине успішну акцію, яка в разі випадку, абстрагуючи від виб. вислідів, спричиниться до освідчення нашого жіноцтва. Перемішля по всіх закутках міста.

По широкому світі.

— Мін. закорд. справ Франції, Бару, їде рається до Брюсселі, звідки виїде до Берліна і Праги.

— Швейцарський мін. судівництва Ерлев, що на цьому пості мав за собою вже 12-у праці подався до димісії, бо нар. збори відкинули проєкт внесення ним закону про швейцарського союзу.

— Варшавський сойм видав судам на ц. м. після бурхливих нарад після Радзика (Грмеза і Лесневського, Длугоша (ББ), Цюльмаго, Каковського, Фіделюса і Лисковського (ББ).

— В Іспанії даліше неспокійно. На армії проходять заворушення та біганина солдатів.

— Конгрес французьких соціалістів відклав 3752 голосами проти 73 проєкт вислати делегацію до Москви, що мала обговорити провідом III. Інтернаціоналу світову акцію стред робітництва у Франції.

— На Атлантийським Океані відбулась щотижневий маневр 86 англійських військ, що разом мають 40 тис. моряків заплі.

— Палата репрезентів прийняла закон, що передбачає виплату 6. американським воїнам суму 2 мільярда 200 міль.

— У зв'язку з пацифікаційною акцією в року зголосило досі льосальність для французької влади 25.000 повстанчих опанів з японським 150 тисяч осіб.

— Як повідомляють з Токіо, досі армія по 13 людей із залози японського торгаша Томотсуру і вилучено тіла 17 диван.

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ
ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ
ПРЕСІ.

Молодшого подія сезону

У висліді промови пос. Ратай заявив, що нема основ для видачі і цього й інших послів судові, що викликало голосну дискусію з ним пос. Бурдін (ББ), опієски на лаві опозиції та протести з боку продрязового табору. Описля говорив у відповідь йому пос. Санойда з клубу ББ, а з черги Строніскай і Клубу Народового, пос. Бабелані в Кл. Людового і пос. Педялківський в ППС, що теж записалися проти видачі послів судові. Усі промови були видержані в гострому тоні і се диво, що викликували то а того, то з цього боку протести, виклики й опієски. Всом таки, коли після цих промов прийшло до голосування, голосами клубу ББ видачу послів ухвалено.

УКРАЇНОР. 14. III. ПАТ. Нині в Кошицях
реалію в хаті Стан. Ташицького,
сільського писемника, який є тут у харак-
теристичній комітеті культурної допомоги для

поляків у Чехословаччині при тутешньому радіо. Ташицького арештували. Причина арештування досі невідома. Ташицький відомий з відчитів про Польщу в тує радіо.

ЗІМЕНЬ, 14. III. ПАТ. В інтерв'ю з агенцією
Додаток. Помпюс сказав, що приїхав до
до, щоб стиснути руку приятелю, з яким
вони не лише базисним мирної співпраці,
завдяки ситуації, скріпленою ще почу-
ванням затику за те, що Італія зрозуміла поло-
ження Австрії та її умовини й життєві потре-
би. Італія підтримує теж всякі змагання Ав-
стрії в галузі господарської відбудови краю.
Саме Італія робить це теж у власному
інтересі, зважаючи італійської концепції

основується на тому, що власні інтереси Італія
вважає з інтересами інших. Далі канцлер висло-
вила впевненість в добрих взаєминах, які зтісняю-
ються між Австрією, Італією та Мадярщиною.
Канцлер ще раз підкреслює konieczність удержати
незалежність Австрії, що має значіння для
всєї Європи. Конференція трьох прем'єрів у
Римі причиниться до досягнення спільних цілей
держав, цілей господарського харак-
теру.

Грунт.

Тем клімату, найважливішим чинником роз-
ростання є ґрунт. Не можна означити,
який з цих чинників важливіший, бо вони тіс-
но пов'язані між собою та впливають на себе вза-

Грунт під управу тютюну досліджували менше, ніж інші чинники. Більшість з них — це чисто наукового характеру, чи науково-публіцистичного, має про грунт і короткі згадки, що не висчерплюють цілості питання. Причиною цього не є недоцінене значення ґрунту для розвитку тютюнового культури, що тютюн, як і інші рослини, може кращим або більшим успіхом вирощуватися на різних ґрунтах.

Шлях ряд учеників і дослідників твердить, що найважливішою тютюною є Кордилієри, де не тільки тропічний, а грунт не наваго до-
3 цього вони зивають, що тютюн пови-
може розвиватися в кожнім поміркованім
налі на грунті навіть менше, ніж середньої

Знаємо, що тютюн, як і кожна рослина, здатний пристосовуватися до клімату і ґрунту, як ти не менше ці два чинники так само впливають на розвиток тютюнового кулі. Висаджують спеціальні гатунки й відбирають найкращі з них за гіршої якості з погляду ставлення до цього вимог.

Якщо можна було встановити рецепту на
такий ґрунт під управу тютюну, треба би
взяти за підставу дослідів хемічного скла-
дочину. Такі дослідні були зроблені, а їх ви-
нісок ми нижче подана таблиця.

тютюну на легкій ґанні й уро-
жайним піску.

Види ґрунту	На глини.		На піску.	
	В листі У	У стовбурі	В листі У	У стовбурі
Сірий пісок	до 4,30	до 6,30	до 5,70	до 8,50
• вап.	• 5,90	• 2,70	• 7,00	• 3,75
• фосф.	• 0,73	• 2,10	• 1,00	• 2,70
• сімк.	• 0,43	• 1,50	• 0,55	• 2,00
• нітрату	• 1,10	• 0,10	• 1,40	• 0,13
Вис. органіч.	• 0,90	• 0,45	• 1,15	• 0,40
• органіч.	• 0,90	• 0,30	• 1,15	• 0,30
Тисл.	• 1,05	• 0,45	• 1,40	• 0,40
Сірий пісок	• 0,30	• 0,25	• 0,40	• 0,35

В культурній складовинці рослина витягає з ґрунту лише мусить їх рослин достарини. Показує, що довжина може штучно або

татити ґрунт потрібними складниками, через відповідне угноєння, діждемо до висеску, що з погляду хімічного складу найкращим був би ґрунт, що має сам у собі ці складники в найбільше відновлюючих кількостях.

Але крім того треба пам'ятати, що в раціональній палітації тютюну не може розвинутися повільно, а залежно від людських вимог мусить мати одиниць складників менше, других більше. Нпр., велика кількість хлору зменшує інтенсивність спалювання тютюну, а навпаки, логос значно підвищує інтенсивність спалення, отже відносити і кількість тютюну, а рівнобіжно до того а його нарізку.

Крім вище вказаних мінеральних складників, тютюн має цілий ряд органічних kwasів, як напр. яблучний, цитриновий і ін., а крім того від 0,4 при. до 1,2 при. таких складників, як етеричні олії, барвники і горючки. Власне ці останні найбільше впливають на якість тютюву, на його смак і запах.

Отже, слід створити найсприятливіші умови для тютюнового куща, щоб він міг виробляти відповідні продукти, черпаючи до того потрібні складники з ґрунту і з повітря.

Побіч самих відживчих складників у ґрунті не менше значіня має сила їх присвоювання тютюневим кущем. Тютюнева рослина у порівнянні до своїх розмірів має не дуже сильно розвинену коріневу систему, отже треба їй облекшити поживу. З того огляду рілля під тютюн мусить мати всі потрібні рослинні складники в ставі легким до присвоєння.

Загальною можна сказати, що менше тартіні відміни тютюну вдаються на тяжких ґрунтах, досягаючи максимальну вагу з великою кількістю вікогніни й даючи добрий матеріал до тютюневих екстрактів. Щодо вищих ґатунків тютюну, то вони дають кращі результати на легких ґрунтах.

Часом чуємо твердження, що плідочий чорисом не надається під управу тютюну. Хоч у цьому частина правди, то всеж не слід цього узагальнювати й думати, що на чорисомі тютюну не властиве цілком.

Щоб утримати належну структуру ґрунту й уможливити в ньому хімічні процеси, що обумовлюють пристосування рослиною хімічних складників, є необхідна порохнячка. Не можна також поминути мовчанкою світу мікроорганізмів і його впливу на ці процеси. Під управу титову найкраще надаються ґрунти-продуктивні, духні і пропускні, а мікроорганізми, розкладаючи органічну масу, беруть у той спосіб чинну участь утворенні порохнячки.

ЧИ закінчує вже сплату
належності за нел?

Німецький дослідник Гамершлаг може по-
ступувати задалеко, коли твердить, що тютюн є про-
дуктом порохячки. Завелика кількість порох-
ячки причиняється до того, що дістаємо бага-
тий збір з великою кількістю нікотину, і темною
барвою листя, отже гірший ґатунок тютюну.

Однаке щодо Галичини, Волині й Полісся ці побоювання є зайві, бо наші чорноземні не падають ані до занатто плідних, ані до

З поданої тут таблиці бачимо, що крім більших кількостей поташу, вапну й фосфору тютюну вимагає в малих кількостях інших елементів, що внаходяться в наших ґрунтах у задовільній кількості.

Загально можна сказати, що під управу тютюну найкраще надаються легкі чорноземи, крапці піски, пропуски біліці, лесси, легкі надричні іли, пропуски підзоли з домішкою піску. Цілком не надаються під управу тютюну ґрунти підмокли, тяжкі глини, тяжкий і непроникливий чорнозем, глей, торф і мало прожарені піски.

Тютюн найкраще властиться після зносови або одієтих рослин, гірше після збіжжя або метеликових рослин. Досліди виконували в Делі над полісовими понижами, де спалено використуваний ліс і заорано попіл, виказали, що новини дуже добре надаються до управи тютюну. Але слід пам'ятати, що новини мусять бути добре виблені.

Тютюн можна садити цілий ряд років за ті самімі полі, при чому якість і вартість тютюнового листа в такої плянтації зростає. В цих випадках треба лише вживати відповідного угіснення. Однак з хвилявою, коли побачимо, що в цім місці завилася більша кількість шкідників або тютюневих недуг, що погіршують стан плянтації, мусимо плянтацію перенести.

Не слід думати, що тільки за кілька років цілком вияловить ґрунт. Очевидно, що ґрунт після паролітної плятації буде у досить значній мірі позавлений деяких складників, однак після підсилення її обіранком буде дуже добре надаватися під поліві й городові рослини.

Як тутот добуває з землі найважливіші складники по відношенні до інших рослин і як трує нижче подана таблиця.

Цифри ці віднесені до пересічного збору з 1-го гектара.

в кілограмах:	N	P, O ₂	K, O
Збіжжів	60	30	50
Нараболов	75	30	110
Цукрові буряки	75	35	150
Пашні буряки	110	40	250
Горох	100	30	50
Біб	200	50	125
Лубів	125	30	60
Черв. коняшина	80	40	125
Людерна	250	60	150
Ріпак	100	50	90
Тютюн	100	25	115

З цього бачимо, що тутюю не варто вилучати з цих найважливіших складових, необхідних до життя рослини. Коли ще візьмемо до уваги відповідне зжиття тогож із підчас тривання плантації в давім місці, то кожний мусити погодитися, що коли додамо обірнику, кожна рослина буде в цім місці дуже добре розвиватися й повинна видати дуже добрий збір.

Отже рішник не потребує побоюватися, що через плятування тютюну ціаніше стратить якийсь час завятий тютюном простір або му- тиме знов вложити в ґрунт зиски осягнені плятування тютюну в формі великої кілько- штучних погнів, щоб підвести до нормального стану його продукційну спроможність. Навпаки вище подані цифри зовсім стверджують, що для цілого ряду рослин тютюн є якнайкращим попередником.

Щодо українського хлібороба, то його становище в управі тютюну по відношенні до більшості земель Польщі є упринижене, бо з одного боку, Східна Галичина має в Польщі найкращий клімат до управи тютюну, а другого боку, прожайні піски, лесси я редукований чорнозем — це ґрунти, що виступають у цілій Східній Галичині я Волині, а власне ці ґрунти є до управи тютюну найвідповідніші.

ИЗДАК.

Преса — це інші найпевніша зброя у змаган-
нях народу. Тому кожен український грома-
дянин повинен стати передплатником „Діла“.

Зразки ідейної полеміки.

Журнал „Ми“ про „Вістник“. — Відповідь „Вістника“. — Наклепи та інсинуації замість аргументів.

Друга книга літературного чвертьрічного журналу „Ми“ (зима 1934 р.) приносить у відділі рецензій на першому місці статтю Андрія Крижанівського про „Вістник“. Стаття ця наробила вже чимало шуму, головню тому, що її автор — один із недавніх іще односторонніх Д. Донцова, редактора „Вістника“. Кінчиться вона так: „Хотілося вірити, що в наступному році „Вістник“ надолужить усі свої дефекти і дасть трохи більше літератури й трохи менше Донцова. Коли ж ні, то він ризикне стати анахронізмом, принаймні в тій своїй частині, яка так гордо називається: місячник літератури. А це було б всеж великою прикрістю, передовсім для нас, молодих націоналістів, які хотіли б вбачати у „Вістнику“ лише найкраще, а крім того віднести за повною пошаною до його редактора, що адже ж справді багачко зробив для українського націоналістичного руху.“

Тимто вся критика А. Крижанівського набирає особливої гостроти. Він перший із молодих склав повний реєстр гріхів Донцова, зрештою віддавши приватно повторюваних у колах інтелігенції, незамотиліченої барабанною пустомельщиною. Ось ті гріхи: 1. Війна Донцова з демократизмом давно вже не нова і він віддає повторює старі речі; коли він товче в ступі те саме кілька років, рахує на наївність і невибагливість читача. 2. Стиль кострубатий і неохайний. 3. Статті не можуть позбутись суго персональних, інтимних розрахунків автора з його політичними чи особистими ворогами. 4. Донцов у полеміці не вагається заглядати до лексики вуличної лайки. 5. „Не відповідає нам рівнож і нас зовсім не переконує самокоханий тон та сплячені віденсько-каварянські (а може й просто з „Уніону“) дотепи. 6. „Почуття міри — це власне і є прикметою „homo europaeus-a“, за якого так уперто бореться в націй дійсності. І цього почуття Донцов, роблячи свою особу вісью, навколо якої обертається цілий „Вістник“ (а за ним і... всесвіт), на жаль, не має. Внаслідок цього впроваджує він зайву істерію, що трішки дхне ринком, до наших культурних відносин.“ 7. „Цитатність“ Донцова „трохи сумнівна своєю вартістю й доцільністю...“ 8. Мова: „дуже слабе місце Донцова“, „стиль дуже часто дхне жаргоном, ми позначками українського Львова XIX ст.“ 9. „Тенденційна нелітературність журналу, зумовлена браком художнього критерія в редакції та змаганням редакції підпорядкувати творчість своїх співробітників вимогам „ідеологічної лінії“ спричинює рівнож і жалюгідну нерівноцінність уміщуваного матеріалу.“ 10. „Байдуже відношення редакції до здобутків європейської художньої літератури, яка у „Вістнику“, на жаль, рівнож служить для підкреслення політичної лінії редактора...“

І таких точок можна навести ще 10: „все забиває реторика й дидактика, агіт-реклама й публіцистична сугестія.“

На всю цю спокійну і річеву аналізу відповідей Донцов у 3-ій книжці „Вістника“ філіпікою, яка потверджує основні тези Крижанівського. Як звичайно, Донцов не відповідає на аргументи, а пояснює все особистими інтригами. „Крижанівський лише для того (dlatego, раніe dobrodzieju) розгнівався на „Вістник“, що його редактор не прийняв до друку останніх кількох новел.“ Те саме було і з усіма критиками „Вістника“: або зазіхають на посаду редактора цього органу, або цей орган не прийняв їх до гурту своїх співробітників, що стають світочами, коли тільки там друкують.

Та ось найхарактерніша риса полеміки. Донцов для оборони наводить із приватних листів Крижанівського вперед чотириох-п'ятьох років фрази, які мають бути доказом його прихильності до „Вістника“, — що більше: „демаскує“ його, бо наводить якийсь його погляд на Б. Лепкого. Цієї тотентотської етики притримувався Донцов завсіди; скрізь тільки нюшує інтригу.

Ось іще такий зразок чесної дискусії: У 4-ім числі „Назустріч“ написав я у статті „Каварья й касарня“ таке: „Суспільні боеві команди у своїх проповідях на тему „нової“ літератури бачать увесь час перед собою „мужаву“, якій хотять наказувати. Для себе залишають право муштрувати інших і хотять нас загнати до касарні, мовляв, ми дегенерати. Коли література займуться Мусоліні та Гітлери, аж тоді зможе вона обновили зігинулу Європу. А ми, бідні декаденти, так собі міркуємо, що Сталін робить те саме, тільки сильніше.“

Донцов наводить два останні речення, розстрілює слова „тільки сильніше“ і робить висновок: „Власне і тому М. Рудницький признав його авторитет у „Нових Шляхах“. Чкбн

сильніше взялися до літератури Мусоліні чи Гітлер, їх — а не Сталіна — авторитет в літературі признав би М. Рудницький.“

Інсинуація іде на провокації і брехнею поганяє. Кожний розуміє тут, що Сталін тому „сильніший“, бо не вагається письменників висилати на Соловки і розстрілювати. Донцов прегарно знає, що за весь час своєї літературної праці я ніколи ні словом не виправдував насильство, як він саме це постійно робив і робить. І тоді, коли як боевий соціаліст кричав, що треба викинути насильно реакцію зі шкіл, і тоді, коли звелічував Вільгельма, і тоді, коли був на службі у Скоропадського, і тоді, коли став теоретиком „активного чину“ молодих „загравістів“. Знає він теж добре своє відношення до „Нових Шляхів“ і всієї комуні, читав певно у свій час мою заяву на всякі наклепи, а проте далі „товче воду у ступі“ і пускає знову гадючки на чесних та ідейних співробітників „Назустріч“ — журналу наскрізь безпартійного, ні від кого незалежного, і не хоче знати того всього, що там написане чорне на білому.

Інсинуація іде на провокації і брехнею поганяє. Такою зброєю воює журнал, що „пропагує потребу психічного переродження народу“!

М. Рудницький.

Не повелось!

Чергова невдача лету у стратосферу.

Як повідомляють часописи з Москви, під Ленінградом повторили спробу лету у стратосферу, на цей раз баллоном з автоматичними реєстраторами без обслуги, що мав по радіо повідомляти про температуру, тиск повітря й вологість. Баллон долетів на висоту 18.500 м., де була температура 55 ст. вище зера, але там поволока баллону тріснула і приладдя його, прикріплене до легкого паді, повів кудись вітер. Догадується, що ці легкогопади осадять десь у Фінляндії.

Демонстрації безробітних у Львові

ЛЬВІВ, 14. 3. ПАТ. Нині передполуднем намагалося яких 200 безробітних влаштувати перед вівідством демонстрацію. Лікайдуучи її, арештувала поліція 10 агітаторів з комуністичним Похмєрським на чолі.

НОВИНКИ

— ЧЕРЕВИКИ жіночі, мужеські і дитячі купуйте в одинокім українським Магази́ні Взу́ття „КОМЕТА“ Львів — Ринок 21. Сповідь гасло „Свій до Свого.“ 68/53 9-45

— Церковні брокати, борти, френдалі, наплечні хрести, панаму до вишивання фелонів і фан, дзвони, всі готові церковні річі, плащаниці, книги, світило, кадило, печатки для Парох. Урядів, хінсько-сріб. і альпакове столове накриття, ліжка, прапори і відзнаки, поручає Дім тор.-пром. „ДОСТАВА“ у Львові, Домініканська 11/1. і Руська 20, в Перемишлі, Костюшка 5 і в Тернополі, Руська 14. 1106 19-2

— 12-ті Загальні Збори УКТОДІ в суботу, 17. ІІІ. 1934 р. в год. 17, ога. 18 вечером, в салі „Бесіди“, Руговського 22. 1254

— Позір жінки! Філія Союзу Українок у Львові повідомляє, що 16. ц. м. (п'ятниця) в год. 6. веч. в доміві С. У. при вул. Підвалля 7, відбудуться ширші сходини членів. В програмі сходини реферат Ріплевої, на тему: Організація українського жіноцтва. За Виді: С. Олесницька, голова. О. Голіян, секретарка.

— Знесення нагалих судів. У Вістнику Державних Законів оголошено 13. ц. м. розпорядок ради міністрів про знесення наглого поступування в справах за всякі кримінальні провини та державний злочин. Тільки в справах шпигунських задержано нагалий суд. Закон увійшов у життя негайно. Як відомо, наглі суди існували від 26. серпня 1932 р.

— В справі податкових зізнань. Міністер скарбу пересунув речинень складання зізнань про доходи на податковий рік 1934 фізичними і правними особами до 1. травня ц. р.

— Безплатні ліки для державних службовців. Міністерство суспільної опіки (департамент служби здоров'я) вишло до воеводів обіжників у справі приписування лікарств в обсязі безплатної лікарської допомоги для державних функціонерів. На кошт державного скарбу можна приписати державним функціонерам тільки ліки, виказані недавно у списку ліків для вжитку суспільних обезпечень, з виїзком біля 100 ліків, названих у згаданім обіжнику.

— Ред. Микола Голубець приходить до згоди. Відомий наш журналіст і письменник Микола Голубець, що занедаужав був перед кількома тижнями на запалення легенів та оглядочної, приходить, як довідуємось, повної здоровля.

— Хто виграв на лотерії? В першій лотерії Держ. Класової Лотерії впади виграни на такі числа: 50.000 зол. на ч. 8001, 50.000 зол. на ч. 126629, 20.000 зол. на ч. 100071, 15.000 зол. на ч. 155025, 10.000 зол. на ч. 52243, 10.000 зол. на ч. 89384, 5.000 зол. на ч. 28174, 162871, 5.000 зол. на ч. 73158, 81355, 2.000 зол. на ч. 1015, 42904, 85537, 113886, 2.000 зол. на ч. 1015, 81755, 151635, 135713, 1.000 зол. на ч. 81943, 35390, 37937, 127489, 141812, 139437, 1.000 зол. на ч. 49292, 79109, 118338, 500 зол. на ч. 2511, 27361, 71941, 97798, 109046, 128183, 140499, 500 зол. на ч. 13659, 86142, 82743, 165485, 400 зол. на ч. 14623, 16977, 31091, 37814, 40996, 63367, 77125, 79596, 83909, 106429, 145435, 150809, 163269, 400 зол. на ч. 1821, 7748, 21109, 23632, 25623, 57002, 88869, 108392, 124399, 132499, 140757, 146083, 155780.

— Семинарист палієм. Суд присяжних у Львові засудив на півтора року в'язниці Мих. Лучкевича з Белза за підпал. Скінчивши читальську семінарію, Лучкевич служив при військовій, однак здезертирував і відсидів півтора року в'язниці. Вернувши до дому, виправдав роком авантюри за те, що маєток записався в сестрам, а не йому. Арештований за побиття рідичів, утік з поліції і вночі підпалив свій будинок, при чому згоріли також сусідські будинки.

— Львівська хроніка. Мих. Лучкевича з Белза, що підпалив свою сестру, бо батьки записали їй майно, засудив львівський суд на півтора р. в'язниці. — Незнані злодії вкрали вночі з 12 на 13. ц. м. товаришів львівським купцем Мантєві з вул. Бема на 5000 зол. і Сінгерові з вул. Куркової на 1.000 зол. — Ів. Орнішак арештований за те, що пускав в обіг підроблені гроші. — Купець Нойман вислав свого поміщика з 1.500 зол. на пошту, а той взяв їх і досі не вернувся. — При реконструкції каналу біля томоного двірця 50-літній Станіслав Кухар упав до каналу і ранився тяжко в голову. — Арештовано Теодора Каганька, який, хоч жонатий, зманив від служниці Катерини Сухой від шлюбності, обіцяючи з нею оженившись і купити собі самхід. Продавши його втік до Олеського де в подібний спосіб ошукав Марію Зарембу.

— Спроневірення на пошті. В с. Любіні пов. Городок Яг. арештовано дві урядові місцевої поштової агенції, панну Стефаню Б. і сестру її вдову п. Марію С. Інспектор дирекції пошт і телеграфів викрих при контролі відстачу 12.882 зол., якої обі не зміли поштом. Почтовий скарб забезпечив свою претензію в мурований віллі в Любіні, що є власністю обох арештованих.

— За підпал плебанії. Перед судом присяжних в Перемишлі розпочалася проти Дмитра Містимця, Ів. Шевчука, Ів. Гузара і Павла Кукама під закидом підпалення гр.-кат. плебанії в Любіні. Між обвинуваченими і гр.-кат. парохом о. Петром Піддуським прийшло до незрозуміння у зв'язку з будовою церкви. Тому що на розправі виявилися нові подробиці справи передано назад слідчому судді.

— На 10 літ тюрми. Безробітного Осипа Нича зі Станіславова, що в осени мин. року з ним став вбив з револьвера директора лінії в тому місті, д-ра Адама Ляхмунда, засудили у Станіславові після двоухденної розправи на 10 літ тюрми.

— Жажливе вбивство. В с. Поточиських пов. Городенка заважили оноди люди, що місцеві склепарка Файнгольдова не відчинила пошлюбні крамниці. Кількох селян ввійшло задимним входом до її мешкання й застали тут зморожених трупів Файнгольдової і її чоловіка. Хто їх вбив — невідомо.

— Краєва хроніка. Львівський провідний Юзеф Пемпка пробив ножем кілька разів свого батька і за те його арештували. — Після 6 днів процесу за великі зловживання присудили перемиський військовий суд пор. Поржницького на 4 міс. і вахм. Барана на 6 місяців в'язниці. Барана крім цього здеградували. Прокурор зголосив зажадання невинності. — Віллі тор зголосив зажадання невинності. — Віллі архітекта Заремби в Бруховичах під Львовом, відому з голосного злочину Горгонової, встановлено судовим шляхом на ліценцію. — В ставлено судовим шляхом на ліценцію. — В тартак у Бібріці пов. Ярослав урвав машини робітничкові Юркові Боровському руку до іроби. — В Халупках пов. Ярослав відобрали собі життя Настка Онішак кинувшись у воді.

— Польська хроніка. В Чельці арештовано місцевого урядового комісара Ришарда Плямісара під закидом дефракції в міській касі 10.000 зол. — На терені копальні Повіс під Войковичами Кожорними в часі добудови ввд засипало двох робітників.

СПОРТ.

У. С. С. І. Л. З. О. П. Н.

Тому, на яку хочу писати, порушувати вже мав, року в „Спортивних Вістях“ п. я. У. С. С. І. Л. З. О. П. Н. Тому, що на статтю ту, хоч була неактуальна, ніхто ще досі в пресі не відповів, хоча порушити її сераби ще раз.

Як українські спортовці знають, між У. С. С. О. м. та українськими дружинами грають у рамках Львівського Окружного Союзу Кошаного Меча (Львівський Зайонський Окружний Пілкі Кошаней — у скороченні ЛЗОПН). Існує ворожнеча, а навіть пропасть, яку не більше й більше фанатики з У. С. С. у поглиблюють. Тут рішуче треба зазначити, що українські дружини в ЛЗОПН-у ставляться до УСС-у прихильно і дуже радо хотіли би з УСС-ом співпрацювати, що проти УСС-у ніколи не виступають! Але й святому може терпелівість настрівити урвати. УСС уперто стоїть на становищі, що українські дружини в ЛЗОПН-у — це „ардешники“, „хрулі“ чи якісь-там „шуй“. Може офіційно УСС того не говорить, але неофіційно, асі добре знаємо! І УСС і „Україна“ (для скорочення самою „Україною“ буду заступати асі українські клуби, які грають у ЛЗОПН) мають одну ідею: піднести український спорт на можливо найвищий рівень. Різняються аніто ідеологією. І чияж можна за те віддати на т. клуби „ески помії? Хтож иніи може ручити, хто іде правильною дорогою?

У всіх ділянках нашого життя відчуваємо недостачу фахівців. Спорт відчуває це передовсім. Щоб спортом кермувати, треба бути вродженим спортсменом. Увійти собі оперу, а який директором був би наприклад чи інженер! Спорт треба розуміти. Люди, які попросту не орієнтуються в цілях спорту, для яких спорт є виключно одним із засобів до здійснення загальної ідеї (хоч і в такому випадку відбувають, що спорт є знаменитою пропагандою) — люди ці кермувати у нас часто спорт, життям. Заки створити якусь ідеологію, треба передовсім збагнути докладно життя, треба те життя знати і шойно тоді творити ідеологію, нагніваючи її до життя. Тягнути силою карову за дах тому, що хтось собі в голові так уявляє — це абсурд. Кожний, хто трошки в спорті орієнтується, знає, що в спорті конечна конкуренція (конкуренція сильніша), що без неї спорт не може як слід розвинутися, що спорт має виховувати фізично й морально громадян. Знаючи все це, шойно тоді можна творити ідеологію. Замикатись, чи разне відмажувати тись у спорті від чужих — це просто грех. Боятися того, що сусід мій би не використав як пропаганду заграничну, що, мовляв, „дівити, яка у нас „искусствіце“ — це пуста ідеологія! Адже маємо багато доказів, що навіть там, де нема мови про „популярність“, левоно взагалі немислиме — про нього наш сусід розпитується. Це для нас не повинно й не може мати ніякого значіння. Чи за час своєї приналежності до ЛЗОПН „Україна“ перестала бути українською дружиною чи може не стоїть твердо на національному становищі? Чи пошкодила що польський спорт, товариством їх довголітня приналежність до австрійського спорт. союзу — до часу їх самовистарчальності в дитинстві зійшли спорту? І чому ж тоді ті, які і працю і час і гроші вкладають в „Україну“, мають бути гірші, з т. які є в УСС (і дуже часто нічого не роблять), не вже патріоти, герої?

Щоб мені хтось не закидав, що я виступаю проти УСС-у, то зазначую, що всюди й завжди тверджу, що УСС є конечний паріан з „Прогресом“, „Радною Школою“ й іншими установами, що він мусить існувати (інша річ, чи в такому стані, як він є нині). Про спорт думаю і як про спорт для спорту, і як про чинник високо виховний, і як про засіб до здійснення нашої загальної ідеї. І бачу, що те все можна поселити, тільки треба пригадуватися і — що найважливіше — треба хотіти те все погодити. А тоді і спорт „чужого не стратить і національний характер спорту збережемо. УСС має бути організацією всенародною, а не „принципіалістично-гурлапатріотичною“. Так як до „Р. Ш.“, „Прогресу“ чи кооперативу може птажати універсальний, гетьманець, націоналіст чи соціаліст, так само й до УСС-у мусить мати вступ кожний українець. Обмежувати УСС до „гурлапатріотів“ — це абсурд. Трохи доброї волі і все можна погодити.

От як я (і багато інших) уявляю собі український копанний м'яч: І дружина „Україна“ грає в ЛЗОПН, а ІІІ, др. „Україна“ грають за місцевістю в УСС-у. ІІІ, др. „Україна“ можуть грати і в І, др. „Україна“, а сильнішими дружинами користає І, др. „Україна“, а від цієї вчаться українські клуби з УСС-у. Через це автоматично піднісється рівень українського м'ячу. УСС інтенсивує бід, котрі дружини могли би грати в ЛЗОПН, як тепер нагр. „Україна“, „Посади“, „Подільці“ і т. д., себто привади дружини кофсь округи. На цьому сильно збілься би інтерес до УСС-у і серед своїх і серед чужих. Треба би ще зкласти ту справу обговорити, передискутувати і ту спільну лінію, якою йшов би УСС та „Україна“, щоб напевно йти. Та вся біда в тім, що асому зблизся в голову „принципі“ і — краще хай „Україна“ Держави взагалі не буде, ніж вони мають зрештешати „принципу“! Фанатики тай годі! Ім на українському спорті так залежить, як осові на паті вогні. Бо хто каже, що для добра українського спорту треба розв'язати одинокую таку сильну українську гурлакову секцію „Україна“, або одинокую українську бюсерську секцію „Прогресу“ — це вже хіба можна зора. Розв'язати — тай годі! Чекати, аж більше українських дружин спроможеться аснувати гашакову секцію. Папале! Довик ми будемо так чекати? Так не в усіх наших історіях чекаємо й чекаємо. Заміни тай нарішті! А чи то слід учитись від чужого, від чужого, коли свого учителя нема? Провідний спортовці ніколи не стидяться признати чужу вишність. Хай і гоїть, або раб!

Тою самою дорогою, що „Україна“, йде зрештеш „Русь“ і „Довбуш“. Коли брати строго „принципіалістично“, то й вони не повинні грати в чеському й руському союзі. (Там також є українські менші і сильні дружини). І чи зле робить „Русь“ і „Довбуш“? Чи не пропагують вони українського імені серед чужих саме лише тому, що грають у чужинних союзах? Трохи доброї волі в рядах УСС-у, а мимовільно злочини в повній згоді між УСС-ом та українськими дружинами з ЛЗОПН.

Богдан Лисаків.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича.
Дрогобич.
15. III. „Сонце руїни“.
16. III. Ревія „Наша парада“.
Великий Миський Театр.
Четвер, 15. III. год. 7:30 веч. „Коршма під Білим Конем“. Абон. 14.
П'ятниця, 16. III. год. 7:30 веч. „Коршма під Білим Конем“. Абон. 14.
Субота, 17. III. год. 3:30 попол. „Товариш“. Ціни найнижчі. Абон. 13.
Субота, 17. III. год. 7:30 веч. „Коршма під Білим Конем“. Абон. 14.
Неділя, 18. III. год. 11 передпол. „Пан Володимирський“. Вистава шкільна.
Неділя, 18. III. год. 3:30 попол. Концерт Віденського Хлопчого Хору.

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 15. III. год. 7:30 веч. „Кандидат“ Б. Шо. Прем'єра. Абон. 15.
П'ятниця, 16. III. год. 7:30 веч. „Кандидат“ Б. Шо. Абон. 15.
Субота, 17. III. год. 7:30 веч. „Кандидат“ Б. Шо. Абон. 15.

Кіна.

АПОЛЬО: „Ягоди пекла“.
АТЛАНТИК „Гроші на вулиці“, звуц. комедія.
ВАНДА: „Вен Гур“.
КАСІНО: „Тото шибеник“, „Поворот до природи“, (фільма з життя мудиців).
КОЛІСЕЙ: „Світ саухає“, ревія „На весело“.
КОПЕРНИК: „Невидний чоловік“ (на осн. Велса).
МАРУСЕНЬКА: „Скандаль у Будапешті“ (Сене Сакаль), ревія: „Весна та ми“.
МІРАЖ: „У тіні хреста“.
МУЗА: „Забавка“ (Евг. Бодо).
ПАЛАС: „Пісенькар Варшави“.
ПАН: „Буря на світанку“ та ревія.
ПАСАЖ: „Пат і Патахон як хороші люди“.
ХИМЕРА: „Чоловік, що краде серце“.
СВІТ: „Мата Гарі“.
СТИЛЕВЕ: „Гіркий чай мандарина Сна“ та ревія.
УТІХА: „Позвольте нам жити“, ревія: „Парада гумору“.

Закордонне радіо.

Четвер, 15. березня 1934.

Відень (506,8) 20:00, 12:05 Концерт, 17:14 Фортепіан, 17:35 Пісні, арії, Прага (370,2) 11:05 Концерт, Париж (1796) 21:00 „Ромео та Джульєтта“ оп. Гунода, Гайльсберг (291) 16:00 Концерт, Кенігсштергавзен (1571) 18:00 Романтичні пісні, Мінхен (405,5) 18:50 Спія (Бендер, бас), Мількер (322,6) 17:30 Пісні, Москва (1714) 20:00 Концерт (вірменська й українська музика), Будапешт (550,5) 12:20 Концерт оп. оркестри, 19:30 „Гупіади Ляско“ оп. Еркаля, Мільно (368,6) 16:45 Програма для дітей, 20:50 Пранс. з „Ля Скалі“ „Паластріні“, Рим (420,8) 15:05 Легка музика, 17:00 Інстр.-воєн. концерт, 20:45 Симф. концерт.

П'ятниця, 16. березня 1934.

Відень (506,8) 17:30 Фортепіан, 19:05 Привітання весни (поезія, пісні), Братислава (298,8) 19:20 Воєн. дуєти, Моравська Острава (1158) 12:35 Концерт, Прага (370,2) 21:00 Концерт, Штраасбург (349,2) 21:30 „Княжна долярія оп. Фалі, Берлін (356,7) 17:30, 20:10 Пісні, 20:30 Концерт іт. музика, Кенігсштергавзен (1571) 18:30 Чотири пісні Фішера, 20:10 Симф. концерт, Ляйпціг (382,2) 20:10 „Ерріанте“ оп. Вебера, Будапешт (550,5) 13:30 Циг. музика, Мільно (368,6) 13:30 Легка музика, Рим (420,8) 16:00 Академія св. Сесній (Воєн. концерт Пешко Вертрамелі), 20:45 „Сі“ оп. Маскані.

Львівське радіо.

Четвер, 15. березня 1934.

7:00—8:00 Ранішня аудіція, 12:05 Мелодія з оп. „Коршма під Білим Конем“, (сп. плити), 12:35 Концерт (музика, спія), 15:25 Збіжжя біржа, 15:30 Господарські вісті, 15:40 „Танець, гумор, сатирмент“ (гр. плити), 16:35 Завдання Червоного Хреста, 17:40 Господарський відчит, 18:00 Авд. „Обіти“, 19:03 Болгарська жінка, 19:15 Веселіна, 19:25 Відчит, 19:30 Сніговий комунікат, 19:43 Спортові вісті, 19:55, 20:55 Сільна рерум, 20:00 Вибрані думки, 20:02 Авд. з нагоди мадерського нап. свята, 20:20 Легка музика, 20:40 Техн. почт. сврнця, 20:57 Іранс. з Мільно в театру „Ля Скалі“, концерт творів Паластріні (оркестра, хор); в перерві пролекція про Паластріну.

П'ятниця, 16. березня 1934.

7:00—8:00 Ранішня аудіція, 12:05, 12:33 Популярна музика з грам. плити, 15:25 Збіжжя біржа, 15:30 Господарські вісті, 15:40 Дом жемчугів (муз. репортаж), 16:40 Серед книжок, 16:55 Легка музика, пісеньки, 17:50 Науа стенографія, 18:00 Відчит із програми нар. шкіл: „Середовище та його роль“, 18:20 Спія, 18:40 Фортепіан, 18:55 Грамофон, 19:03 Веселіна та легкі гр. плити, 19:25 Фейлетон, 19:40 Спортові вісті, 19:43 Сніговий комунікат, 19:55 Сільна рерум, 20:00 Вибрані думки, 20:02 Засування симф. концерту, 20:15 Симф. концерт, 22:40, 23:05 Танцюва музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах 528 зол.
Золото: Долари 9:03—9:05, Франки фр. 35:90—36:20, Дукати 84:00—84:20, Корони 38:00—38:20, Рублі 46:00—47:20.
Срібло: Корони 0:30, Фльорени 0:75, Рублі 1:25.
На сьогоднішній варшавській біржі нотавано такі курси: Львівлон 27:11, 27:10, Париж 34:95, Берлін 210:80, Ціріх 171:49, Амстердам 357:40, Прага 22:04, Мільно 45:50, Нью-Йорк кабелі 5:31:15, Нью-Йорк чеки 5:31:26.

ЗБІЖЖЕ.

Ціни пар. Підволочиська від до
Жито одионіле 13:75 14—
Ціни парітас Львів від до
Пшениця двірська 20:50 20:77

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ пзатив кооперативам для 14. III. масло 3:10, молоко — 18, сметана — 80, яйця 2:40—2:50.
Тенденція на масло сильна, на молоко, і сметану удержана, на яйця слаба.

Ціни битой птиці з птахомисарні „Маслосоюзу“ за 1 кг:

Рід:	Добірні:	I-а	II-а
Кури м'ясо на печення	1.75	1.50	1.00
Кури на росі	1.75	1.50	1.00
Качки	1.65	1.40	1.00
Гуси	1.50	1.30	1.00
Індички	1.85	1.65	1.00
Пантарни за одну штуку	2.50		

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

НАПРАВЛІ візит пер „Пресія“ Радомського 12 — Ринок 24 (Браня Андрицького).
76/53 4-11

ВУГОЛЬ: Калитва, Байки 14. Тел. 14-3 1006
20-11

ГАРНІ КВІТИ як хочеш мати в кімнаті, на балконі, в горді то уживай назові пастильні „Тесні“ (потас, фосфор, азот) 30 сот. Жадайте в салати: „Народної Торговлі“, дрогеріях і склядах насіння.
1112 3-10

ВУЛ. ЯГНИЛОНСЬКА 4 — Львів, Веліччи — Волин знаної жарни „КАРІСІ“.
1663 12-11

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Загальні Збори Товариства Замит ім. митропол. Андрія гр. Шеніцького для сиріт у Львові

відбудуться для 24. березня в р. з 12. 3 попол. в салі засідань Митропол. Консисторії (на св. Юра 3) а також перервом парад:

- 1) Відчитання протоколу останніх Зборів.
- 2) Заїт Раді з діяльності.
- 3) Рахунок замкнення по день 31 грудня 1933 р.
- 4) Заїт Контрольної Комісії.
- 5) Вибір віцепредсідателя 1-го і 2-го членів Раді.
- 6) Вибір 3 членів Контрольної Комісії.

Якщо в означений годині не вийде потрібне до правосильності ухвал членів відбудуться по думці § 11 статуту пів години пізніше другі Загальні Збори в тім самій місці і з тим самим порядком парад, які рішатиуть правосильно без огляду на число присутніх членів.
Львів, для 13. березня 1934.

За Радю Товариства:
о. Ю. Дзерович о. В. Лидичев
в заст. віцепредсід. 1253 секретар.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в руб-

річці оголошені зоз. 0.35

, одношпальтовий в тексті і помітках 0.60

, на першій сторінці 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніальні і приват. кореспонденція по зоз. 0.15

купно, продаж, винаєм і т. п. 0.10

шукаючи праці 0.07

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 1.00

, 1/2 0.50

, 1/4 0.25

, 1/8 0.125

За редакцію відповіла Олександр Костик.

Видає Видавничий Спілка „Діло“

З друкарні Вия Спілки „Діло“ Львів, Ринок 10.